

ке, да лѣжимъ Когато не сме честити Двамина да са водиме, — Давно са мама находи, Находи и насвѣтува На наши дълги години!“ 3. 61.

На се (*Макед.*) отдѣлно, особенно: От’ сте вие тріесетъ девойки, Секой на се ке си отберите, Овде многу ке сѣ забавите. М. 184. Невѣста-та со зет-отъ и побратими-те вечераетъ на се. *ib.* p. 516.

Насѣдлѣхъ *м. св.* осѣдлаю: Братче два девера! Наседлейте конѣ! Наседлѣха конѣ. В. 75. Слѣзела е Тодора, Башти потземници, Наседла Тодора Нейна брза коня. *ib.* 129. И тѣй направихъ сичкитеъ такъми, насѣднихъ и украсихъ единъ отъ царскы-тъ конѣ. X. II, 57.

Насѣднамъ (*Мак.*) *м. св.* **Насѣдамъ** *м. дл.* разсядусь, разсаживаюсь; усядусь, усаживаюсь, насяду: Кѣту наръдѣтъ около огня кръгѣтъ сѣдалища отъ дѣски, насѣдѣтъ по тѣхъ дѣвойки и почвѣтъ да пѣють разни пѣсны, прѣдаючи на хурки. Пк. 88. Дѣвойки стомятъ прави, додѣ насѣдникътѣ момци на една страна кръглаго сѣдалища. Пк. 89. Тогази насѣдахъ (*on s’assit*) на трѣвата напѣстрена отъ тамъяуга. Т. 59. Тѣ бѣхъ насѣдали наредъ (*Ils étaient assis avec ordre*). *ib.* 83. Насѣдахъ сички наредъ. Зк. 29. Да насѣднатъ Лазарки, Ой се мори уморни. Кн. 204.

Насѣдѣхъ *м. св.* насѣжусь.

Насѣкѣхъ **Насѣчѣхъ** *м. св.* **Насѣчамъ** *м. дл.* нарублю, нарублю; наръжу, наръжываю: Никола дѣрва насече, Накладе до два огневи. Д. 44, 42—43. Утрѣ да ма повика нѣкой да му насѣка малко дѣрва, то пѣмъ съ какво да ги насѣка. Ст. 6. Тѣхъ прѣжко наръжѣтъ дѣвѣ пѣдѣ на дѣшнѣ. Пк. 72. Истий-тъ вечеръ одрахъ ерето, насѣкохъ го и сварихъ една чистѣ. Р. С. 115. Разснопено-то добѣче ведната, докѣ е още топло, ся насѣча на чисти. Л. Д. 1871 p. 237. Царятъ насѣча го на малки чисти и го хвърга у единъ кладенецъ. X. II, 97. Стратилѣтѣ ми страшна войвода Парче го по парче насече. Ч. 320.

Насѣкаждѣ *нар.* во все стороны: Дорде и дѣрво-то малко, вие са насѣкаде. Кн. 36.

Населѣние *с. с.* населеніе: Населеніето въ градоветѣ Руссе, Варна и Шуменѣ. Пс. III, 82. 21.

Насѣлѣхъ *м. св.* **Населѣвамъ** *м. дл.* населю, населяю: Кога щѣ пѣдѣ въ оня край вѣлшебний, Дѣ сичко йощъ поезія населява. В. Поля. 80.

Насѣлѣхъ *м. св.* **Насѣлвамъ** *м. дл.* посѣлю, посѣлвамъ, засѣлвамъ: Насѣлѣ бѣла пшеница. Д. 31, 17. Пригради мала градинка Че насѣлѣ цвѣти всекакво. Д. 19, 20—21. Така кѣту орачы насѣе една двѣ дѣхы, приорава ги на гѣсто да покрие семя. Пк. 53. По-голѣмата частъ ютъ нашите полета ние насѣваме съ пшеница или съ жрновъ хлѣбъ. З. 317.

Насѣла *нар.* 1) насильно, силою: Насѣла въ рай са не влиза.